

РЕШЕНИЕ

№ 10450

гр. София, 01.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в
публично заседание на 10.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **6527** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.156 – 161 ДОПК.

Образувано е по повод на жалба с вх. № 25773 от 10.07.2023 г. по описа на Административен съд – София град и вх. № 53 – 04 – 360 от 25.05.2023 г. по описа на Дирекция „Обжалване и данъчни осигурителна практика“ при ЦУ на НАП - С., подадена от Н. Г. К., ЕГН [ЕГН], с адрес [населено място], кв. Ч., [улица], чрез адв. С. Х. от САК, с адрес [населено място], [улица], партер срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22220 – 01291 – 091 – 001 от 25.01.2023 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА (РАПРА) № П – 2222-04230-40665-003-001 от 28.02.2023 г., издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, отменен в частта на установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2018 г. и 2019 г., ведно със съответните лихви; изменен в частта на установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 60 057,06 лв. и е определена на 44 628,16 лв., ведно със съответните лихви; установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. в размер на 76 713, 16 лв. и е определена на 70 971,63 лв., ведно със съответните лихви; установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 21 431, 34 лв. и е определена на 10 871,86 лв., ведно със съответните лихви; установения резултат за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2017 г. в размер на 52 656, 24 лв. и е

определен на 51 454,31 лв., ведно със съответните лихви; установения резултат за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2018 г. в размер на 5 326,36 лв. и е определен на 3 357,06 лв., ведно със съответните лихви; установения резултат за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2019 г. в размер на 21 328,61 лв. и е определен на 856,57 лв., ведно със съответните лихви с решение № 573 от 05.05.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

С жалбата се иска съдът да отмени РА в частта, в която не е отменен, а е изменен и са намалени задълженията върху ГДО по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2014 г, 2015 г. и 2016 г. , както и тези за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., с решението на директора на ДОДОП решение като незаконосъобразен и необоснован, издаден при допуснати съществени процесуални нарушения, несъответен на принципите и целите на материалния и процесуалния закон. Инвокира съображения, че оспорва изводите в РА и решението на ответника относно третирането на получените безвъзмездни помощи и субсидии от ДФЗ като доходи от дейността и включването им в размера на годишните данъчни основи за всеки от ревизираните периоди. Не е съгласен с органите по приходите, които не са приели възраженията му за изтекла погасителна давност за задълженията за 2014 г. и 2015 г. Излага доводи, че неправилно не са признати разходите му по издадените от „Тера ком 2017“ ЕООД фактури. Според жалбоподателя неправилно не е уважено искането му за корекция на декларираните от него приходи от стопанска дейност за 2014 г. в размер на 526 514,08 лв. на 485 761,08 лв., както е отразено в дневниците за продажби, тъй като разликата от 40 945,09 лв. представлява В.. На последно място оспорващият посочва, че незаконосъобразно органите по приходите събират сумите по декларираните от него приходи от стопанска дейност за 2017 г. с получената през същата година субсидия, вместо да се извади декларираната субсидия в размер на 238 012,08 лв. В хода на съдебното производство, жалбоподателят редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Х., който поддържа жалбата, предлага да се уважи и претендира сторените съдебно – деловодни разности..

Ответникът – директорът на Д „ОДОП“, редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. К., която оспорва жалбата, предлага да се остави без уважение като неоснователна и недоказана. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите и възраженията на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Ревизионното производство е образувано във връзка с издаването на заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р – 2200 – 22220 – 01291 – 020 – 001 от 17.03.2022 г., с която на основание чл. 112 и чл. 113 от ДОПК, Ф. С. Й., началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С., е възложила извършването на ревизия на Н. Г. К.. В нея е записано, че обхвата на производството е за следните видове задължения по периоди: 1. Годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за периода от 01.01.2017 г. до 31.12.2019 г.; 2. Данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. Посочено е, че ревизията ще бъде извършена от А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията и Г. С. И., на длъжност главен инспектор по приходите. Определен е срок за завършване до 3 месеца, считано от датата на връчване на ЗВР. Заповедта е връчена на 30.03.2022 г. на Н. К. по електронен път.

Със Заповед за изменение на ЗВР (ЗИЗВР) № Р – 2200 – 22220 – 01291 – 020 – 002 от 30.06.2022 г., издадена от Т. Б. Г., началник на сектор, в качеството си на заместник на

Ф. Й., съгласно заповед Заповед № РД-84-2200-414 от 20.06.2022 г. на директора на ТД на НАП С. (л. 78), е продължен срокът на ревизията до 30.08.2022 г. Заповедта е връчена на 05.07.2022 г. на жалбоподателя по електронен път.

Издаден е ревизионен доклад (РД) № Р – 2200 – 22220 – 01291 – 092 – 001 от 09.12.2022 г., връчен на 28.02.2023 г. на Н. К. по електронен път. В законоустановения срок е подадено възражение срещу РД на 10.01.2023 г.

Издаден е РА № Р – 2200 – 22220 – 01291 – 091 – 001 от 25.01.2023 г., с който са установени задължения за довносяне в размер общо на 245 702,77 лв. и лихви за просрочия към тях в размер на 147 103,87 лв. Общо установените задължения с РА са в размер на 392 806,64 лева – главница и лихва.

След издаване на РА е установено, че е допусната техническа грешка като в таблица 1 не са взети предвид внесени от ревизираното лице суми за данък за 2014 г. в размер общо на 25 066,69 лв. /по първата ревизия/. На основание чл. 133, ал. 3 от ДОПК е издаден Ревизионен акт за поправка на РА /РАПРА/ №П-2222-042304-0665-003-001/28.02.2023 г., с който посоченият пропуск е отстранен. В срока по чл. 152, ал. 1 от ДОПК е постъпила жалба с вх. № 70 – 00 – 187 от 27.02.2023 г. по регистъра на ТД на НАП – С. и с вх. № 23 – 22 – 300 от 01.03.2023 г. по регистъра на дирекция ОДОП.

В срока по чл. 155, ал. 1 от ДОПК ответникът се е произнесъл с решение № 573 от 05.05.2023 г., с което е отменен РА, поправен с РАПРА № П-2222-04230-40665-003-001 от 28.02.2023 г. в оспорената част на установените резултати за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2018 г. и 2019 г., ведно със съответните лихви и е изменен в оспорената част, като: - установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за 2014 г. в размер на 60 057,06 лв. е определен на 44 628,16 лв., ведно със съответните лихви; - установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2015 г. в размер на 76 713,16 . е определен на 70 971, 63 лв., ведно със съответните лихви; - установения резултат за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 21 431,34 лв. е определен на 10 871,86 лв., ведно със съответните лихви; - установения резултат за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2017 г. в размер на 52 656,24 лв. е определян на 51 454,31 лв., ведно със съответните лихви; - установения резултат за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2018 г. в размер на 5 326,36 лв. определен на 3 357,06 лв., ведно със съответните лихви и установения резултат за годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2019 г. в размер на 21 328,61 лв. е определен на 856 57 лв., ведно със съответните лихви.

Видно от констатациите в РД и РА се установява следваната фактическа обстановка:

В хода на ревизията е установено, че Н. К. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4 от ЗДДФЛ и съгласно чл. 6 от ЗДДФЛ е носител на задължението за данъци от доходи, придобити от източници в Република България и в чужбина. Жалбоподателят не е женен, живее на семейни начала с Б. К., с която имат две деца.

Оспорващият е управител и едноличен собственик на капитала на „ВЕС - СТРОЙ КОМЕРС“ ЕООД, „ЧЕЛОПЕЧЕНСКО ЧЕВЕРМЕ“ ЕООД и „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД.

През ревизирания период Н. К. е упражнявал дейност като земеделски производител. Регистриран е по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) на 20.02.2012 г. с основание чл. 100, ал. 1 от Закона.

Видно от дневниците за продажби на ревизираното лице и събраните в хода на ревизията доказателства (представени хронологии и дневници на счетоводни сметки, включително на сч. сметка 303-продукция) ЗП Н. К. е произвеждал и търгувал с непреработена растителна продукция - пшеница, царевича, слънчоглед, ечемик, овес, слама. Лицето стопанисва 5 462 дка земеделска земя, находяща се в землището на[жк], наета от З. „ГРАДИНА“, съгласно сключвани ежегодно договори за наем.

На жалбоподателя са връчени искания за представяне на документи и писмени обяснения от ЗЛ (ИПДПОЗЛ) №Р-2200-22220-01291-040-001 от 01.04.2022 г. и №Р-2200-22220-01291-040-002 от 24.06.2022 г. Представени са документи и обяснения, в т.ч. и съгласие за разкриване на банкова тайна.

Изпратени са искания за представяне на информация от трети лица (заемодатели на жалбоподателя – до Б. Н. К., с която живеят на семейни начала и до И. П. И.. Искането до Б. К. е изпратено по електронен път на декларирания електронен адрес на лицето, като същото не е потвърдено за получено, включително и след уведомяване на Н. К., с молба за съдействие. Искането до И. И. е изпратено, чрез лицензиран пощенски оператор с писмо с обратна разписка на адреса за кореспонденция на лицето. Писмото е върнато обратно в ТД на НАП С., като не е получено с отметка „непознат на адреса“. От лицата не са представени изисканите документи и обяснения.

Изготвено е и искане до „ПРОКРЕДИТ БАНК БЪЛГАРИЯ“ АД, в отговор на което е представена информация за движение и наличности по банковите сметки на жалбоподателя.

С протокол №Р-22002222001291-П.-001 от 31.03.2022 г. са присъединени РА №Р-22220620002075-091-001 от 25.11.2021 г., РД №Р-22220620002075-092-001 от 17.09.2021 г. и събраните при предходната ревизия на Н. К. доказателства.

С протокол №1735000 от 20.06.2022 г. е документирано извършено посещение в счетоводството на земеделския производител в кв. Ч.. Прегледани са първични и вторични счетоводни документи; изискани са справки за получени заеми и плащания в полза на и от лицето като земеделски производител и за постъпленията и плащанията от и към „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД. Изискани са, съответно представени, индивидуализиращи данни за И. П. И. – заемодател. Представен е договор за заем с посоченото лице и платежно нареждане.

Органите по приходите са приели, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2, т. 4 и от ДОПК и на основание чл. 124, ал. 1 от ДОПК е изготвено уведомление №Р-22002222001291-113-001 от 20.07.2022 г., че основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ и годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ, ще бъде определена по реда на чл. 122 от ДОПК. Уведомлението е връчено на оспорващия на 21.07.2022 г. Представено е обяснение за регистрацията и дейността му като земеделски производител/земеделски стопанин и мерките, по които са му изплащани суми от Държавен фонд земеделие (ДФЗ). Представени са също договор за съвместна дейност от 01.06.2018 г., сключен с „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД; дневник на сч. сметка 304-Стоки за периода 2014 г. - 2019 г., воден стойностно по фактури - скара, олио и картофи, семена слънчоглед и храна за животни с дебитни и кредитни обороти за периода в размер на общо 99 460,29 лв., в т. ч. скара по фактури от „ПЕПИ КОМЕРС“ ЕООД на стойност 18 107,20 лв.; хронологичен регистър на сч. Сметка 702-Приходи от продажба на стоки за периода 2014-2019 г. за изписана стока – една част от нея без уточнение на вида стоки а друга с изписани семена слънчоглед и храна

за животни на обща стойност 99 460,29 лв., съвпадаща със стойността на стоките, отчетени по с-ка 304-Стоки. Изписани са и стоки, съвпадащи с отчетената скала на стойност 18 107,20 лв. Органите по приходите са констатирани, че от така представените дневници на с-ка 702-Приходи от продажби на стоки и 304-Стоки не става ясно какъв е видът, количеството и ед. цена на закупените и продадени стоки. Представен е и хронологичен регистър по дебитата на с-ка 4981-Т. К. 2007 ЕООД – заеми и кредита на 503 – Разплащателна сметка и по кредита и по кредита на с-ка 4981 и дебитата на с-ка 503, за периода 2014 г. - 2019 г.

Не е представена изискваната декларация по чл. 124 от ДОПК за имуществено и финансово състояние на жалбоподателя за ревизирувания период, по приложен към уведомлението образец.

По тези съображения, основата за облагане е определена по реда на чл. 122 от ДОПК, като са взети предвид относимите към лицето обстоятелства, посочени в т. 1 - 16 на чл. 122, ал. 2 от ДОПК, описани на стр. 4 - 10 от РД.

Констатирано е, че за 2014 г., 2015 г. и 2016 г., Н. К. е подал годишни данъчни декларации (ГДД) с попълнено Приложение 3 - доходи от друга стопанска дейност - придобит доход от друга стопанска дейност по чл. 29 от ЗДДФЛ от източници в България.

За 2017 г., 2018 г. и 2019 г., оспорващият е избрал реда за облагане при условията на чл. 29а от ЗДДФЛ, съгласно който облагаемият доход от дейността на физическите лица, регистрирани като земеделски производители се определя, като придобитият доход от производство на непреработени продукти от селско стопанство, се намалява с 60 на сто разходи за дейността. За тези периоди са подадени ГДД попълнени Приложение 2 - доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ.

В хода на първата ревизия е получена информация от ДФЗ, съгласно която жалбоподателят е получавал финансово подпомагане по схемите и мерките на „Директни плащания“, „Инвестиционни схеми за подпомагане“, „Краткосрочни схеми за подпомагане“, „Селскостопански пазарни механизми“ и „Програма за развитие на селските райони“. Приложена е справка за изплатените суми по години, както следва: за 2014 г. – 591 047,60 лв.; за 2015 г. – 1 314 347,20 лв.; за 2016 г. – 223 614,65 лв.; за 2017 г. – 470 661,56 лв.; за 2018 г. – 224 250,46 лв. и за 2019 г. – 199 893,37 лв.

I. Относно основата за обзалагане с данък върху общата годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ

1. Констатирано е, че за 2014 г. от лицето е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ със следните приложения:

- приложение 3 доходи от друга стопанска дейност - придобит доход от друга стопанска дейност по чл. 29 от ЗДДФЛ – 526 514,08 лв.; придобити през годината доходи за 2009 г. или за предходни години, под формата на държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от европейските фондове и държавния бюджет, които са освободени от облагане – 591 047,60 лв.; задължителни осигурителни вноски по реда на КСО и ЗЗО, удържани или внесени авансово през годината – 743,04 лв.

- приложение 11 предоставени/получени парични заеми - непогасени остатъци по получени парични заеми към 31 декември на годината от Б. Д. Б., година на получаване 2012 и размер на непогасения остатък 120 000,00 лв.

Органите по приходите не са установили различия между отразените в дневниците за продажби на земеделския производител фактури и декларираните доходи от друга

стопанска дейност в размер на 526 514,08 лв.

Потвърдени са и постъпилите по сметка суми от ДФЗ в размер на 591 047,57 лв., за които е констатирано, че неправилно са декларирани като освободени от облагане. В тази връзка органите по приходите са посочили, че в ЗДДФЛ не са регламентирани специфични правила относно данъчното облагане на финансиранята - безвъзмездни помощи или субсидии, получени от физически лица - земеделски производители, поради което тези финансиранята следва да се разглеждат в контекста на общите правила за облагане и деклариране на доходите от дейността, за която са предназначени.

Поради това, на основание чл. 122 от ДОПК е определена данъчна основа за доходите от друга стопанска дейност в размер на 446 281,63 лв., формирана от декларираните от лицето приходи от стопанска дейност в размер на 526 514,08 лв. и получените от ДФЗ преводи на стойност 591 047,60 лв. (общо 1 117 561,68 лв.), намалени с -60% разходи за дейността (670 537,01 лв.) и внесените през годината осигурителни вноски (743,04 лв.).

Установено е също, че жалбоподателят е получил по банкова сметка - входящ превод от Б. Н. К. – в размер на 154 289,00 лв. с основание „заем“. От лицата не са представени документи и доказателства. Н. К. е уведомен за изготвеното до Б. К. искане за представяне на документи и за изпращането му на електронния адрес за кореспонденция. Той не е оказал съдействие за връчване на искането на жената, с която живее на семейни начала. Не са представени изискваните документи и обяснения относно предназначението на заема и произхода на средствата. При проверка в ИС на НАП, органите по приходите са установили, че за 2014 г. Б. К. не подала ГДД и не е декларирала предоставени заеми, а получени заеми не са декларирани и от жалбоподателя в подадената ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2014 г.

Предвид това, ревизиращият екип е приел, че получените парични средства от Б. К. представляват облагаем доход за ревизираното лице по реда на раздел VI от ЗДДФЛ от други източници, съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 600 570,63 лв. (446 281,63 лв. за доходите от друга стопанска дейност + 154 289,00 лв. за доходите от други източници) и дължим данък в размер на 60 057,06 лв., внесена сума 25 066,69 лв. и данък за внасяне 34 990,37 лв.

2. За 2015 г. от жалбоподателя е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ със следните приложения:

- приложение 3 доходи от друга стопанска дейност - придобит доход от друга стопанска дейност по чл. 29 от ЗДДФЛ – 462 265,50 лв.; доходи, които са участвали при формиране на облагаем доход по реда на чл. 26 от ЗДДФЛ за предходни данъчни години в размер на 1 314 347,00 лв.;

- приложение 11 - деклариран е непогасеният остатък по получен заем от Б. Д. Б..

Органите по приходите не са установили различия между отразените в дневниците за продажби на земеделския производител фактури и декларираните доходи от друга стопанска дейност в размер на 462 265,50 лв.

Установени са получени преводи от ДФЗ в размер общо на 1 314 347,20 лв., за които е констатирано, че неправилно са декларирани като доходи, участвали при формиране на облагаем доход по реда на чл. 26 от ЗДДФЛ за предходни данъчни години.

Поради това, на основание чл. 122 от ДОПК е определена данъчна основа за доходите от друга стопанска дейност в размер на 709 716,28 лв., формирана от декларираните от лицето приходи от стопанска дейност (462 265,50 лв.) и получените от ДФЗ преводи в размер на 1 314 347,20 лв. (общо 1 776 612,70 лв.), намалени с 60% разходи за дейността (1 065 967,62 лв.) и внесените през годината осигурителни вноски (928,80 лв.).

Установено е също, че оспорващият лице е получил банкови преводи с основание „заем“ от Б. Н. К. – в размер на 14 027,90 лв. и в размер на 14 050,00 лв. Представен е договор за заем от 05.01.2015 г. за сума от 14 050,00 лв. с едногодишен срок на действие. При проверка в ИС на НАП, органите по приходите са установили, че Б. К. не е декларирала предоставени заеми, а получени заеми не са декларирани и от ревизираното лице в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2015 г.

По банкова сметка на жалбоподателя в евро са постъпили преводи по 9 779,15 лв. /5 000,00 евро/всеки от Д. Н., Б. К. и И. М. Б.. Във връзка с тези суми не са установени отразени в дневниците за продажби фактури и декларирани и отчетени приходи от извършваната от ЗП Н. К. селскостопанска дейност.

Поради това, ревизиращият екип е приел, че получените парични средства от посочените лица в общ размер на 57 415,35 лв., представляват облагаем доход от други източници, съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 767 131,63 лв. (709 716,28 лв. за доходите от друга стопанска дейност + 57 415,35 лв. за доходите от други източници) и дължим данък в размер на 76 713,16 лв.

3. За 2016 г. от Н. К. е подадена ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ с попълнено приложение №3 за доходи от друга стопанска дейност:

- придобит доход с код 301- от друга стопанска дейност по чл. 29 от ЗДДФЛ, като регистриран земеделски стопанин за производство на непреработени продукти от селско стопанство – 56 552,20 лв.

- доходи с код 3011 - под формата на държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския фонд за развитие на селските райони и

държавния бюджет, свързани с дейността - 217 566,25 лв.

- приходи, които са участвали при формиране на облагаем доход по реда на чл.26 от ЗДДФЛ за предходни данъчни години - 181 071,03 лв.

- сума на доходите, подлежащи на облагане по реда на чл. 29 от ЗДДФЛ - 93 047,42 лв.

- разходи за дейността – 60% от доходите, подлежащи на облагане - 55 828,45 лв.

- облагаем доход от дейността - 37 218,97 лв.; удържани или внесени авансово задължителни осигурителни вноски – 928,80 лв.

- годишна данъчна основа за доходите от друга стопанска дейност - 36 290,17 лв.

- в Приложение 11 е деклариран непогасеният остатък по получен заем от Б. Д. Б..

Органите по приходите не са установили различия между отразените в дневниците за продажби на земеделския производител фактури и декларираните приходи от друга стопанска дейност в размер на 56 552,20 лв.

От ДФЗ са получени парични средства в размер общо на 223 614,65 лв. Не са установени суми, които да са участвали при формиране на облагаемия доход по реда на чл. 26 от ЗДДФЛ за предходни данъчни години, декларирани в приложение №3 на ГДД в размер на 181 071,03 лв.

Установено е и превишение от 47 938,64 лв. на върнати заеми от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД над предоставените суми от Н. К. в полза на дружеството, като констатациите са описани на стр. 8-9 от РД. Същите са изведени на база представени хронологични регистри на сметки 4981-Т. К. 2007 ЕООД и 503 – Разплащателна за периода 2014 г. - 2019 г.

Поради това, на основание чл. 122 от ДОПК е определена данъчна основа за доходите от друга стопанска дейност в размер на 130 313,40 лв., формирана от: декларираните от лицето приходи от стопанска дейност (56 552,20 лв.), полученото от ДФЗ финансиране в размер на 223 614,65 лв., превишение на върнати заеми от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД над предоставените суми от Н. К. в полза на дружеството (47 938,64 лв.), намалени с 60% разходи за дейността (96 863,29 лв.) и внесените през годината осигурителни вноски (928,80 лв.).

Установено е също, че жалбоподателят е получил банков превод в размер на 84 000,00 лв. от Б. К., с основание „заем“. Не са представени документи и доказателства относно предоставените/получени заеми, както от Б. К., така и от оспорващия. При проверка в ИС на НАП, органите по приходите са установили, че Б. К. не е декларирала предоставени заеми, а получени такива не са декларирани и от Н. К. в ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ за 2016 г. Предвид това, ревизиращият екип е

приел, че получените парични средства представляват облагаем доход за ревизираното лице по реда на раздел VI от ЗДДФЛ от други източници, съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ.

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена обща годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ за 2016 г. в размер на 214 313,40 лв. (130 313,40 лв. за доходите от друга стопанска дейност + 84 000,00 лв. за доходите от други източници) и дължим данък в размер на 21 431,34 лв. Внесени са 3 629,00 лв., поради което е установен данък за довносяне в размер на 17 802,34 лв.

4. За 2018 г. е определена годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 44 400,00 лв. във връзка с получени от ревизираното лице банкови преводи от Б. К. (20 400,00 лв.) и И. П. И. (24 000,00 лв.), с основание „заем“. Органите по приходите са изложили аргументи, аналогични на посочените по-горе и са приели, че получените парични средства представляват облагаем доход за ревизираното лице. Установен е дължим данък в размер на 4 400,00 лв.

5. За 2019 г. е определена годишна данъчна основа по чл. 17 от ЗДДФЛ в размер на 87 370,00 лв., формирана от разликата между получен от жалбоподателя банков превод от Б. К. (88 700,00) и върнатата сума (1 330,00 лв.). Органите по приходите са приели, че посочената сума представлява облагаем доход за ревизираното лице по реда на раздел VI от ЗДДФЛ от други източници, съгласно чл. 35, т. 6 от ЗДДФЛ. Установен е дължим данък в размер на 8 737,00 лв.

II. Относно основата за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ и установените задължения за 2017 г., 2018 г, и 2019 г.

Както беше посочено и по-горе, за тези периоди жалбоподателят е избрал реда за облагане при условията на чл. 29а от ЗДДФЛ. Подадени са ГДД с попълнени Приложение 2 - доходи от стопанска дейност като едноличен търговец и доходи от друга стопанска дейност по чл. 29а от ЗДДФЛ.

За 2017 г., от лицето са декларирани общо приходи 847 962,30 лв., в т.ч. нетни приходи от продажби - 609 950,22 лв. и държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския фонд за развитие на селските райони и държавния бюджет - 238 012,08 лв.;

Общо разходи - 844 362,48 лв.;

Счетоводна печалба, данъчна печалба и облагаем доход – 3 599,82 лв., данък върху годишната данъчна основа (15%) – 539,97 лв.;

В Приложение 11 е деклариран непогасеният остатък по получения през 2012 г. заем от Б. Д. Б..

Органите по приходите са констатирани, че през годината лицето е получило субсидии от ДФЗ в размер на 470 661,56 лв.

На основание чл. 122 от ДОПК, ревизиращите са определили приходи

от дейността в размер общо на 1 080 611,78 лв. /декларираните от лицето 609 950,22 лв. + получените парични средства от ДФЗ в размер на 470 661,56 лв./.

Що се отнася до разходите, органите по приходите не са признали разходите по фактури, издадени от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД в размер на общо 114 792,30 лв.

Видно от изложеното на стр. 7-9 от РД и анализа по чл. 122, ал. 2, т. 13 от ДОПК - ценовите и другите условия на сделките, сключени с цел отклонение от данъчно облагане, включително данните за такива сделки между свързани лица, от жалбоподателя е представен договор за съвместна дейност от 01.06.2018 г., сключен с „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД (свързано лице) за осъществяване на съвместна дейност на временен обект – открита скара, щанд и чеверме с адрес: „Д. плаза“ - Б. шосе. Договорът е с едногодишен срок на действие, а съгласно чл. 3, ал. 2 страните приемат да разпределят получените приходи, загуби и разноските във връзка с извършваната съвместна дейност в процентно съотношение, както следва: 70% за „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД и 30% за ЗП Н. К.. За целите на съвместната дейност, жалбоподателят е предоставил хладилен камион за съхранение и транспортиране на стока и продукцията, както и собствена продукцията – агнета, прасета, телета за печене на чеверме и фискален касов апарат за отчитане на продажбите при необходимост от отваряне на второ работно място. „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД се ангажира да организира процеса по извършването на съвместната дейност, а именно: предлагане на скара, салати, печено месо на чеверме, безалкохолни напитки, бира и др. и да осигури персонал и осъществи цялостен контрол.

Органите по приходите са приели, че от така представения договор не става ясно, какъв е видът и стойността на направените и отчетени приходи и разходи от двете страни по договора, какъв е видът и количеството на предадената и продадена собствена животинска продукцията, с която е участвал ЗП – брой и килограми на телета, прасета, агнета и отчетените продажби от тях, както и обектите (кланица, транжорна) в които са заклани, транжирани и обработени животните предмет на продажба. От представените при обжалването на предходния РА документи, присъединени към ревизията предмет на настоящия спор, са установени издадени през 2017 г. фактури от „ПЕПИ КОМЕРС“ ООД с предмет на доставка „кюфтета“, „кебапчета“, „карначета“, „св. котлети“, „св. ребърца“ и „наденица“, както и две фактури издадени през 2019 г. от ЗП Б. К., след изтичане срока на договора за съвместна дейност, с предмет 14 броя овце и 25 броя агнета - бяла порода „С.“ и издадени фактури от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД през 2017 г. и 2018 г. с основание „съгласно договор за съвместна дейност“, какъвто е представен за сключен на 01.06.2018 г.

За периода преди 01.06.2018 г. и за 2017 г. не е представен договор за съвместна дейност. Получените от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД фактури за 2017 г. и 2018 г., отразени в дневниците за покупки с основание „Договор за съвместна дейност“ са в размер общо на 144 235,85 лв. и са описани в табличен вид на стр. 8 от РД. Не са представени документи съпътстващи фактурите и удостоверяващи основанието за тяхното издаване и вида и размера на отчетените разходи по договора за съвместна дейност, които са за сметка на ЗП Н. К..

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена основа за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2017 г. в размер на 351 041,60 лв. (приходи 1 080 611,78 лв. – разходи 729 570,18 лв.). Данък върху годишната данъчна основа (x 15%) – 52 656,24 лв.; внесен данък 539,00 лв. и остатък за довносяне 52 117,24 лв.

За 2018 г., от оспорвания са декларирани общо приходи 914 206,68 лв., в т.ч. нетни приходи от продажби 458 680,71 лв. и държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на земеделието, Европейския фонд за развитие на селските райони и държавния бюджет – 224 250,46 лв.;

Общо разходи - 912 947,29 лв.;

Счетоводна, данъчна печалба и годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ печалба – 1 259,39 лв.;

Данък върху годишната данъчна основа (ред 6 x 15%) – 188,91 лв.;

В Приложение 11 е деклариран непогасеният остатък по получения през 2012 г. заем от Б. Д. Б..

За този данъчен период е установено, че получените субсидии и държавни помощи изплатени от ДФ „Земеделие“ съвпадат с декларираните в ГДД.

На основание чл. 122 от ДОПК, с РА са определени приходи от дейността в размер общо на 919 012,79 лв., формирани от декларираните от ревизираното лице 914 206,68 лв. и установено превишение на върнатите парични средства от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД над предоставените от Н. К. заеми на дружеството - 4 806,11 лв.

Органите по приходите не са признали и отчетените през 2018 г. разходи в размер на общо 29 443,55 лв. по фактури, издадени от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД.

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена основа за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2018 г. в размер на 35 509,05 лв. /приходи 919 012,79 лв. – разходи 883 503,74 лв./ Установен е данък върху годишната данъчна основа (x 15%) – 5 326,36 лв., внесен данък 188,00 лв. и остатък за довносяне 5 138,36 лв.

За 2019 г., от лицето са декларирани общо приходи 908 975,37 лв., в т.ч. нетни приходи от продажби 241 757,50 лв. и държавни помощи, субсидии и друго подпомагане от Европейския фонд за гарантиране на

земеделieto, Европейския фонд за развитие на селските райони и държавния бюджет – 198 850,52 лв.

Общо разходи – 906 335,26 лв.

Счетоводна печалба – 2 640,11 лв.

В увеличение са декларирани 334 219,14 лв., в т.ч.: годишни счетоводни разходи за амортизации (чл. 54, ал. 2 от ЗКПО) – 332 648,76 лв.; разходи, непризнати за данъчни цели за начислени глоби, конфискации, санкции и лихви за просрочие (чл. 26, т. 6 от ЗКПО) – 1 570,38 лв. Всичко увеличения:

В намаление - годишни данъчни амортизации 332 648,76 лв.

Годишна данъчна основа по чл. 28, ал. 1 от ЗДДФЛ – 4 210,49 лв.

В Приложение 11 е деклариран непогасеният остатък по получения през 2012 г. заем от Б. Д. Б..

Установено е, че за 2019 г. размерът на получените субсидии и помощи от ДФЗ /199 893,37 лв./ се различава от декларираните с 1 042,85 лв.

Констатирана е и разлика от 1 500,00 лв. между декларираните в дневниците за продажби фактури на стойност 243 257,50 лв. и тези по ГДД, които възлизат на 241 757,50 лв.

На основание чл. 122 от ДОПК, с РА са определени приходи от дейността в размер общо на 1 046 955,63 лв., формирана от декларираните общо приходи от стопанска дейност, като ЕТ в размер на 908 975,37 лв., от разликата между декларираните в ГДД и получени парични средства от ДФ Земеделие в размер на общо 1 042,85 лв., от разликата между декларираните в дневниците за продажби фактури и от декларираните нетни приходи от продажби в ГДД с 1 500,00 лв. и установеното превишение на върнатите парични средства от „ТЕРА КОМ 2007“ ЕООД спрямо предоставените от Н. К. заеми на дружеството в размер на 135 437,41 лв.

По реда на чл. 122 от ДОПК е определена основа за облагане с годишен и авансов данък по ЗДДФЛ на ЕТ за 2019 г. в размер на 142 190,75 лв. (1 046 955,63 лв. - 906 635,26 лв., непризнати за данъчни цели съгласно чл. 26 от ЗКПО разходи за конфискации, санкции и лихви за просрочие 1 570,38 лв.).

На база определеното в РА, директорът на ДОДОП със своето решение е изменил установените публични задължения на Н. К. в една част, в друга е отменил акта и в трета е оставил жалбата без еазглеждане. Предмет на съдебното оспорване е само изменената част на РА.

В хода на съдебното обжалване като писмени доказателства са приети представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните. По искане на жалбоподателя е допусната, изслушана и приета без оспорване. Съдът изцяло кредитира прието заключение, изготвено от вещото лице З., тъй като същото е подробно, ясно и изчерпателно. Вещото лице е изследвало всички варианти на

изчисления, които са описани в табличен вид и е дало отговор на поставените въпроси.

При така установеното от фактическа страна, съдът обосновава следните правни изводи:

Жалбата изхожда от надлежна страна – адресат на обжалвания РА, имаща право и интерес от оспорването. Подадена е в законоустановения срок, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА. Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК съдът преценява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

Ревизията е извършена по реда на чл. 122 от ДОПК, за което обстоятелства жалбоподателят не възразява пред съда. Съгласно чл. 124, ал.2 от ДОПК в производството по обжалването на ревизионния акт при извършена ревизия по посочения ред, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 е подкрепено със събраните доказателства. Така установената презумпция за вярност на фактическите констатации е оборима и доказателствената тежест за това носи жалбоподателят. Следователно в производството по съдебно обжалване на РА издаден по реда на чл. 122 ДОПК, в тежест на органите по приходите е да установят основанията за извършване на ревизия при особени случаи, както и спазването на императивния процесуален ред за това, а в тежест на жалбоподателя е да установи при условията на пълно и насрещно доказване твърденията от него факти и обстоятелства, с които се опровергават фактическите констатации в акта. За да се приложи обаче презумпцията по чл. 124, ал.2 ДОПК, фактическите констатации на които се позовават органите по приходите следва да са подкрепени от надлежни доказателства, в противен случай тежестта за опровергаването им не може да се възлага на ревизирания субект. Основанията за извършване на ревизия по особения ред са изрично изброени от закона в разпоредбата на чл. 122, ал.1, т. 1 -8 ДОПК.

В конкретния случай, по делото са безспорно установени основанията за преминаване към ревизия по особения ред. Определянето на данъчната основа за облагане с данъци, както и размера на последните са нормативно установени и следва да се прилагат точно. По същество, жалбоподателят не навежда твърдения, с които оспорва установените обстоятелства по чл. 122, ал. 1 от ревизиращите органи.

На основание чл. 124, ал.1 ДОПК на жалбоподателя е изпратено Уведомление №Р-2200-22220-0291-113-001 от 20.07.2020 г., с което същият е уведомен, че при извършването на ревизията е установено, че

са налице данни за укрити приходи/доходи и, че за декларираните и/или получените приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране на стопанската дейност на ревизираното лице не съответстват на имущественото и финансовото му състояние за ревизирия период, поради което основата за облагане с данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ за периода от 01.01.2014 г. до 31.12.2019 г. ще бъде определена по реда на чл. 122 – 124а ДОПК. Съгласно разпоредбата на чл. 124, ал.3 ДОПК, след връчване на Уведомлението по чл 124, ал.1 ДОПК, ревизираното лице е длъжно да декларира имуществото си, вида и размера на направените разходи, както и всички източници на доходи, приходи, източници на финансиране на собствения капитал или безвъзмездно финансиране и техния размер с декларация по образец, утвърден от изпълнителния директор на НАП. Законът презюмира наличие на подлежаща на облагане с данъци печалба или доход при наличие на обстоятелствата по чл. 123, ал. 1, т. 1 и т. 2 ДОПК, а именно: т. 1 – стойността на имуществото на лицето явно съществено превишава размера на декларираните приходи, доходи, източници на формиране на собствения капитал или на безвъзмездно финансиране, получени от него; т. 2 – направените разходи от лицето и от свързаните с него лица по § 1, т. 3, буква "а" от допълнителните разпоредби явно и съществено превишават размера на декларираните получени средства.

На следващо място съдът намира направените с жалбата възражения за неоснователни, както следва:

По отношение въпроса за погасителната давност за 2014 г. и 2015 г. – същата не е изтекла. Правилни са теоретичните посочвания в решението на ответника, че институтът на погасителната давност е с материално-правен характер и се изразява в срок, изтичането на който има за правна последица не погасяването на субективното право, в случая вземането на приходната администрация за данък върху доходите на физическите лица, а погасяване единствено на възможността кредиторът (приходната администрация) да събере вземането си принудително. С давностния срок се гарантира правната сигурност в правоотношенията между субектите. В случай, че субективното право не е упражнено в посочения в закона срок, се прегражда възможността за принудително събиране на публичното вземане, без самото то да преставя да съществува.

Не съществува спор, че погасителната давност е 5-годишната такава и за правилното ѝ определяне в случая става по реда на ЗДДФЛ относно момента, в който е следвало да се плати съответното публично задължение.

Съгласно разпоредбата на чл. 50, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ, във връзка с чл. 53, ал. 1 от ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна

декларация по образец за придобитите през годината доходи, подлежащи на облагане с данък върху общата годишна данъчна основа в срок до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, като съответното задължение следва да бъде платено в същия срок. В конкретния случай, това означава, че задълженията за 2014 г. е следвало да бъдат деклариран и платени до 30.04.2015 г., а тези за 2015 г. – до 30.04.2016 г.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 1 от ДОПК публичните вземания се погасяват с изтичането на 5-годишен давностен срок, считано от 1 януари на годината, следваща годината, през която е следвало да се плати публичното задължение, освен ако в закон е предвиден по-кратък срок. Това означава, че давността за задълженията за 2014 г. започва да тече на 01.01.2016 г. и принципно изтича на 31.12.2020 г., а тази за 2015 г. започва да тече на 01.01.2017 г. и изтича на 31.12.2021 г.

Органите по приходите са съобразили, че към този срок следва да се включат 2 месеца за периода на обявеното извънредно положение съгласно Закона за мерките и действията по време на извънредното положение (ЗМДВИП) - чл. 3, § 29, § 49 и § 52 от Преходните и заключителни разпоредби /ПЗР/ на ЗМДВИП, т.е. съгласно разпоредбите на чл. 171, ал. 1 от ДОПК давността изтича на 28.02.2021 г., съответно 28.02.2022 г., освен ако не са налице основания за спиране/прекъсване на давността.

Съдът изцяло споделя изложеното от ответника в решението му относно приложението на чл. 171, ал.1, т. 1 ДОПК за спирането на давността и че това се случва, когато е започнало производство по установяване на публичното вземане - до издаването на акта, но за не повече от една година. В случая това е направено със ЗВР №Р-22220620002075-020-001/10.04.2020 г., връчена на лицето на 13.05.2020 г., с която е възложена първата ревизия. Така, от 13.05.2020 г. до 13.05.2021 г. давността е спряна, като до този момент от нея са изтекли 4 години, 5 месеца и 12 дни. От 14.05.2021 г. давността започва отново да тече. В хода на първата ревизията, на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, е издадено постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. №С210022-023-0002762 от 11.10.2021 г., връчено на същата дата, с което е наложен заповор на банкови сметки. Мярката е продължена с постановление за продължаване действието на наложени предварителни обезпечителни мерки на основание чл. 121, ал. 6 от ДОПК с изх.№С210022-139-0002548 от 13.12.2021 г., с които давностният срок е спрян по аргумент на чл. 172, ал. 1, т. 5 от ДОПК. От 14.05.2021 г. до 11.10.2021 г., когато е издадено постановлението за налагане на предварителни обезпечителни мерки са изтекли още 4 месеца и 28 дни или общо изтекли 4 години 10 месеца и 10 дни. Процесната ревизия приключва с обжалвания РА, поради което

давността е прекъсната на основание чл. 172, ал. 2 от ДОПК. Посочената разпоредба предвижда, че с издаването на акт за установяване на публично вземане или с предприемане на действия по принудително изпълнение. Следвайки подобни аргументи, правилно и законосъобразно решаващият орган е приел, че към момента на подаване на възражението срокът по чл. 171, ал. 1 и ал. 2 от ДОПК не е изтекъл. Този срок не е изтекъл и към датата на постановяване на настоящия съдебен акт.

По отношение възраженията на оспорващия относно получените субсидии от ДФЗ, съдът ги намира за неоснователни. Органите по приходите, в частност ответника в неговото решение, изцяло са се съобразили с практиката на Върховния административен съд по отношение на тези доходи и подробно са изложили обяснили материалното приложение на относимия закон. За настоящия съд не е предвидена процесуална възможност да препрати към доводите, изложени от ответника, поради което намира за удачно да ги пресъздаде.

Помощите и обезщетенията, които са освободени от облагане с данък по реда на ЗДДФЛ, са изброени изчерпателно в разпоредбите на чл. 13, ал. 1 от закона. На основание чл. 13, ал. 1, т. 13 от ЗДДФЛ необлагаеми са обезщетенията за имуществени и неимуществени вреди, с изключение на обезщетенията за пропуснати ползи. В тази група попадат например сумите, изплащани от ДФ „Земеделие“, с които се цели да се обезщетят засегнатите лица при настъпили извънредни ситуации, като природни бедствия или друга епизодична обстановка. Единствено в тези случаи, изплатените суми се третират като необлагаем доход за физическите лица и съответно не подлежат на облагане с данък по реда на ЗДДФЛ. Случаят обаче не е такъв, тъй като разпоредбите на чл. 13, ал. 1, 2 и 4 от закона не се прилагат за доходите от стопанска дейност като търговец по смисъла на Търговския закон, включително като едноличен търговец, както и за физическите лица, регистрирани като земеделски стопани, които определят облагаем доход по чл. 26 от ЗДДФЛ /чл. 13, ал. 5 от ЗДДФЛ/.

Правилно и законосъобразно е посочено от приходната администрация, че не следва да се приложи разпоредбата на чл. 38, ал. 15 от ЗДДФЛ, която се отнася само за физически лица, които са нерегистрирани като земеделски стопани. Тази разпоредба не може да обслужи жалбоподателя, който е регистриран като земеделски стопанин за всяка от ревизираните години.

Доходите на физическите лица земеделски стопани се облагат по реда на ЗДДФЛ: 1. С данък върху общата годишна данъчна основа, ако не са търговци по смисъла на ТЗ или не са избрали да се облагат по реда предвиден в ЗДДФЛ за едноличните търговци /каквото в настоящия

случай приложеният ред за облагане за 2014г., 2015 г. и 2016 г./ В тези случаи, при определянето на облагаемия доход те имат право на:

- 60% нормативно-признати разходи за дейността за доходи, придобити от дейност по производство на непреработени продукти от селско стопанство, с изключение на доходите от производство на декоративна растителност;

- 40% нормативно-признати разходи за дейността за доходи, придобити от дейност по производство на преработени продукти от селско стопанство и от производство на декоративна растителност.

Нормативно-признатите разходи се приспадат от придобития през годината доход от стопанска дейност (в т. ч. и субсидиите), без да е необходимо лицата да доказват разходите си с първични или вторични счетоводни документи.

Доходите, в т. ч. и субсидиите се смятат за придобити на датата на плащането – при плащане в брой; на датата на заверяване на сметката на получателя или датата на получаването на чека – при безналично плащане или на датата на получаването на престацията – при плащане в натура.

Данъчната ставка на данъка върху общата годишна данъчна основа е 10 на сто.

2. С данък върху годишната данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ, ако са еднолични търговци. С този данък се облагат и физически лица, които не са търговци по смисъла на търговския закон, но са избрали да се облагат като еднолични търговци до 31 декември на предходната година. Такъв именно е избраният от лицето ред за облагане за 2017 г., 2018 г. и 2019 г., съответно доходите се облагат с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28 от ЗДДФЛ.

В този случай, облагаемия доход от стопанската дейност на земеделския стопанин (в т.ч. и от субсидии и други подобни плащания) се определя като се прилагат правилата на Закона за корпоративното подоходно облагане за формиране на данъчната печалба. Данъчната ставка е 15 на сто.

Предвид разпоредбата на чл. 29а, ал. 2, т. 2 от ЗДДФЛ, облагаемият доход се формира по реда на чл. 26, като в него се включва финансовия резултат за доходи, които съгласно чл. 11 са придобити през периода на облагане с данък по чл. 14, ал. 2 и които не участват при формиране на счетоводния финансов резултат за годината на придобиване или за следващи години. Съгласно чл. 11, ал. 1, т. 2 от ЗДДФЛ ако не е предвидено друго в този закон, доходът се смята за придобит на датата на заверяване на сметката на получателя на дохода или получаване на чека – при безналично плащане. Съгласно чл. 14, ал. 2 от ЗДДФЛ с данък върху годишната данъчна основа по чл. 28 се облагат доходите от стопанска дейност като едноличен търговец и доходите от друга

стопанска дейност по чл. 29а.

По тази причина и вещото лице при изготвяне на заключението си е дало отговори на поставените му въпроси в алтернативни варианти.

Не на последно място трябва да се посочи, че жалбата на Н. К. като съвкупност от възражения е неоснователна. Това се отнася и по отношение на непризнатите разходи по издадените от „ТЕРА КОМ 2017“ ЕООД фактури, жалбата е неоснователна. Фактурите са издадени в периода от 01.07.2017 г. до 30.06.20018 г. и са отразени в дневниците за покупки на лицето с основание „Договор за съвместна дейност“, който е с дата от 01.06.2018 г. и реално само фактура № 40..2018 от 30.06.2018 г. е издадена след неговото подписване. Имайки предвид така посоченото обстоятелства, както и че нито в хода на ревизията, нито при административното обжалване, както и по време на съдебното производство не са ангажирани допълнително писмени документи, които документално да обосноват, т.е. да изпълнят със съдържание предмета на посочения договор, правилно същите са изключени от разходите на оспорващия.

Неоснователни са и претенциите на жалбоподателя, декларираните от лицето приходи от стопанска дейност за 2014 г. в размер на 526 514,08 лв. да се коригират на 485 761,08лв., както е отразено в дневниците за продажби, тъй като разликата от 40 945,09 лв. представлява В..

По изложените съображения жалбата на Н. Г. К. следва да се отхвърли като основателна, а РА да се потвърди като законосъобразен.

С оглед изхода на правния спор и предвид направените своевременни искания съдът намира, че на основание чл. 161, ал.1, от ДОПК във връзка с чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1/2014 г. за минималните адвокатски възнаграждения на ответната страна следва да се присъдят разноски за юрисконсултско възнаграждение, изчислено при материален интерес – главница 177152,59 лв. и лихви за просрочие – 113718, 61лв. или общо 290 871,20 лв., в размер на 1836 лв. при материален интерес общо в размер на 16 284, 00 лв.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно от ДОПК, Административен съд – София град, III – то отделение, 8-ми състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Г. К., ЕГН [ЕГН] срещу ревизионен акт (РА) № Р – 2200 – 22220 – 01291 – 091 – 001 от 25.01.2023 г., поправен с Ревизионен акт за поправка на РА (РАПРА) № П – 2222-04230-40665-003-001 от 28.02.2023 г., издадени от Ф. С. Й., на длъжност началник сектор – възложил ревизията и А. Г. Ч., на длъжност главен инспектор по приходите – ръководител на ревизията, изменен с

решение № 573 от 05.05.2023 г. на директора на дирекция „ОДОП“.

ОСЪЖДА Н. Г. К., ЕГН [ЕГН] да заплати на дирекция Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 16 284, 00 (шестнадесет хиляди двеста осемдесет и четири) лева.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните за изготвянето му.

СЪДИЯ: